Napsal uživatel Žejdlík Michal
Pondělí, 27 Březen 2017 21:31

První jarní neděli jsme vyrazili do Slaného na Slánský jarní orienťák, zařazený do Pražské zimní ligy. Počasí bylo slunečné a teplota kolem osmi stupňů. Na jižním okraji města se nachází pár kousků lesa přerušovaných poli. Byl to jeden vcelku prudký svah s pozůstatky těžby, s velkým množstvím skalek, kamenů a srázů. K tomu docela dost cest a většinou světlezelený hustník doplněný podrostem. Po okrajích mapy byla zástavba. Těsně za koncem mapy se nacházelo letiště. Po celou dobu závodu nad námi stále něco poletovalo, a když to šlo na přistání, tak to bylo hodně nízko.

Mapa se jmenovala Kvíc a byla v měřítku 1 : 5 000, s ekvidistancí 5 m. Terén byl hezký, mapa ale měla své chybičky. Prostorem vedlo několik elektrických vedení, v mapě většinou podbarvených tmavě zelenou. V reálu byla tmavě zelená vykácena. Tam kde to uklidili se dalo běžet hezky, tam kde se to válelo na zemi, to byla hrůza. Za to pořadatel samozřejmě nemůže. Skály seděly a vrstevnice také. Bohužel byly tištěny dvakrát tlustší, než měly být. Také některé bodové značky byly příliš zvětšené. To dělalo mapu "přecpanější". Světlené zelené hustníky ještě nebyly moc zarostlé, ale byly plné nepříjemného podrostu.

Startovalo se volně na krabičku. Na některých kontrolách byly krabičky, na některých pouze "dotykové" lampióny. Postaveny byly 4 tratě. Tři se lišily délkou (A, B, C), čtvrtá byla fáborková (D).

Jitka se vydala na trať C a překvapivě obsadila druhé místo. Eliška běžela B a skončila v první třetině výsledkové listiny. Já a Karolína jsme se vydali na nejdelší trať. Aby se dalo naběhat přes 6 kilometrů s 27 kontrolami zvolil stavitel pro naši trať výměnu mapy.

Naražená noha ze středečného tréninku nebolela, tak se běželo dobře, jen do kopců jsem většinou přecházel do chůze. Nudné bylo obíhání polí (zákaz přebíhání). A opět jsem si vytvořil zážitek ... tři kontroly před koncem jsem při probíhání hustníkem a přeskakování podrostu hlavou nabral nějaký šlahoun s trny. Jeden z nich se mi zasekl do pravého spodního víčka. Tak rychle jsem asi ještě nikdy nezabrzdil. Okamžitá bolest a krev. Vylovil jsem z kapsy toaleťák, zakryl s ním oko a snažil se doběhnout do cíle (samozřejmě přes poslední tři kontroly, přece to nevzdám 700 metrů před cílem). Nikdy bych nevěřil, jak těžké je běžet jen s jedním okem. Vnímání prostoru je úplně jiné. I přes to jsem skončil na pěkném pátém místě (před zraněním to bylo dokonce místo čvtrté). Karolína skončila v polovině.

A (45) 6500 / - / 27 1. Novák Ivo (OKP) 53:10 5. Žejdlík Michal 61:26
22. Žejdlíková Karolína 81:52 B (34) 4200 / - / 16 1. Janovský Tomáš (PGP) 38:38
11. Žejdlíková Eliška 64:15 C (16) 2900 / - / 9 1. Baldrianová Eva (VSP) 38:16
2. Žejdlíková Jitka 40:01